

ETB, LÆSETRÆNING, og hvad prinsesser kan komme ud for når de ikke 'gider' læse, men kun spiser hvad de har lyst til.

GULERODSPRINSESSEN

AF SIGNE

Der var engang en lille prinsesse som boede på et slot. Hun kunne godt lide at spise gulerødder. Hun elskede gulerødder! Hun spiste så mange af dem at hendes mor, dronningen, blev helt bange!

"Du får ondt i maven og bliver helt gul i hovedet, hvis du spiser alle de gulerødder!" sagde dronningen. "Vel gør jeg ej!" sagde prinsessen,

og så blev hun bare ved med at spise gulerødder.

Men så blev hun syg! Og hun måtte lægge sig i sengen. Det var en meget fin seng. Den havde guldben og sengetøj af ægte silke.

Da kongen hørte at hans datter, prinsessen, var syg, kom han stormende: "Min datter, hun er blevet syg! - Kald på lægen, kald på lægen, hurtigt!"

Lægen kom så hurtigt som han kunne.

Men da lægen nåede frem, opdagede han noget forfærdeligt:

Op af prinsessens hoved voksede der en stor grøn dusk! - "Jamen, kære prinsesse, hvad har du dog spist?"

"Gulerødder," svarede prinsessen.

Lægen gik hen til sengen hvor prinsessen lå. Han tog fat i den grønne dusk og prøvede at hive i den.

"Av, av!" sagde prinsessen, "det gør ondt!"

Lægen tog sin taske frem og prøvede at finde en saks. Han fandt en lille saks og gik hen til prinsessen for at klippe dusken af.

"Av, av!" sagde prinsessen, "det gør også ondt! Du må ikke klippe i dusken. Du må hellere farve mit hår grønt så man ikke kan se dusken."

Lægen havde også et glas med piller. Han tog en pille op af glasset og gav den til prinsessen.

"Du skal spise denne pille," sagde lægen.

"Hent mig noget vand, tjener!" sagde prinsessen.

Tjeneren skyndte sig ud efter et glas vand.

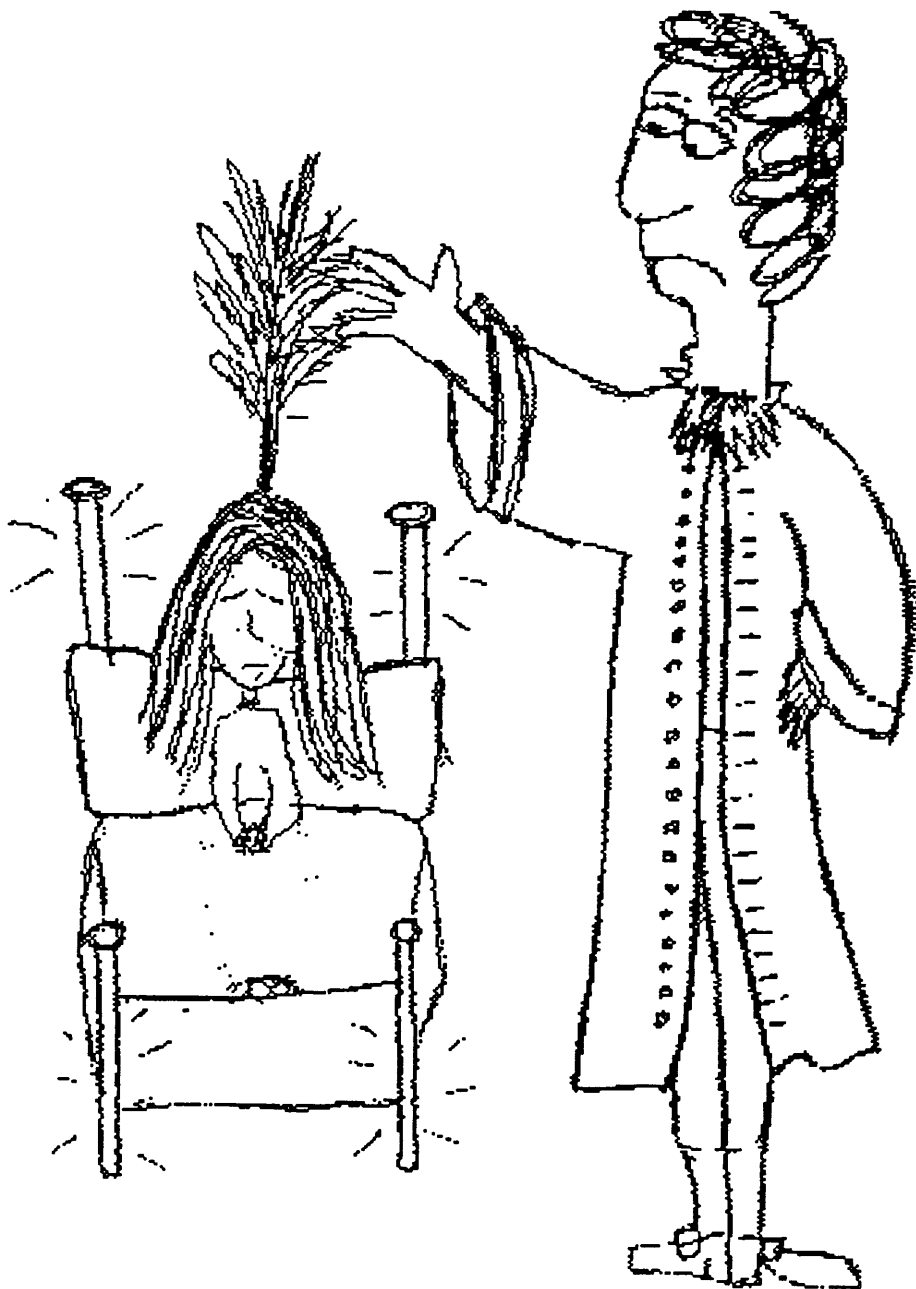
Prinsessen slugte pillen. Og så ventede de en time.

Dusken blev længere og længere.

Så blev kongen gal!

"Nu er det jo blevet meget værre! Hvis du ikke finder ud af noget ordentligt til min prinsesse så bliver jeg rasende og du bliver kastet for krokodillerne."

Lægen ringede efter nogle flere læger: "Kan I hjælpe mig?" Men de andre læger turde ikke komme, fordi at de ikke ville ædes af krokodillerne.

SIDE 12

Så ringede han efter smeden. Han turde godt komme, og han havde sin store knibtang med.

“Nu skal du se, lille prinsesse, den dusk ordner jeg i et snuptag.”

“Av,” sagde prinsessen, men inden hun så sig om, var dusken væk. Og smeden stod nu med en kæmpe-gulerod i hånden!

“Du skal have prinsessen og det halve kongerige,” sagde kongen, “og vi hælder en skæppe penge over dig!”

“Hurra,” råbte lægen, “nu skal jeg ikke ædes af krokodillerne.”

Pludselig råbte nogle: “Se prinsessens hoved!”

Op af prinsessens hoved voksede der igen en lille grøn dusk.

“Hov,” sagde lægen, “dusken er kommet tilbage.”

Nu blev smeden bange fordi at så blev han kastet for krokodillerne.

Kongen råbte: “Jeg bliver gal. Du får ikke det halve kongerige og prinsessen og en skæppe penge.” Smeden prøvede nu at flygte.

“Grib ham!” råbte kongen.

Vagterne lukkede porten i for så kunne han ikke slippe ud. Smeden prøvede at flygte igen og så brugte han sin knibtang for at få porten op. Men vagterne greb ham og puttede ham i fangehullet.

I fangehullet fandt han ud af at det var snevejr. Så så han at tremmerne kunne åbnes, og så kom en anden fange også derned, og han var meget tynd og han prøvede så at mase sig igennem. Han fandt derefter en sten. Med den kunne han banke murstenene i stykker så hullet blev større, så smeden også kunne komme ud.

Så løb de alt hvad de kunne hen til den gamle mands hus. Nu kom konen og omfavnede ham for hun var glad for at den gamle mand var kommet hjem. Og så fik de noget at spise. Smeden var ked af at han ingen kone havde. Nu skulle de sove.

Så en dag sagde smeden til konen: “Det er en dejlig seng.”

Næste morgen vågnede prinsessen. Og så spurgte hun sin far om noget:

“Må jeg godt gå en tur i skoven og plukke blomster?”

Kongen svarede: “Ja, du må gerne, men du skal passe på!”

Nu kom en vagt og sagde til kongen at den gamle mand og smeden var løbet ud gennem tremmerne.

Så sagde kongen: “Led i alle huse.”

Og så ledte de i alle husene, men prinsessen gik bare ud i skoven og troede at der ikke skete noget. Men den gamle mands hus lå langt væk. Og det var kun i landsbyen de skulle lede. Men prinsessen var lige glad om de var løbet eller ej, hun havde bare sat blomster i håret så man troede at den grønne dusk bare var blomster. Men kongen syntes at det var skrækeligt alligevel. Det var heller ikke let at sove med dusken.

Så sang hun en lille sang. Men pludselig tabte hun alle sine blomster og faldt fornærmset bagover for der stod lige foran hende en kæmpetrold. Og så skreg hun op! Men ingen hørte hende.

Så skulle smeden og den gamle mand ud og hugge brænde, og de fandt et godt træ som de begyndte at hugge i. Og så sagde en stemme lige pludselig: “Av!” Nu kikkede de op på træet og de så nu at det var en kæmpetrold de stod og huggede i. Så fortsatte de med at hugge og hugge. Nu sagde den gamle mand: “Jamen prinsessen sidder jo deroppe!”

Lige pludselig satte kæmpetrolden sig ned på en kæmpe sten og græd. Nu sagde den gamle mand: “Hvorfor tager du prinsessen?”

“For jeg vil så gerne have en at gifte mig med og en der er rig”, sagde trolden.

“Vi vil give dig mange penge, og en du kan gifte dig med, hvis du gider give os prinsessen igen, fordi så kan du få alle af verdens børn på dit skød. (Det ku' være at han godt ku' li' børn!) Og så får du dit eget palads.”

Så holdt han op med at græde! Han stillede prinsessen ned. Og nu plukkede kæmpetrolden en flot buket til prinsessen igen, og sagde “undskyld”.

Nu gik de alle fire hjem til den

gamle mand. Og så fik prinsessen sin far at se igen, for faren havde været bekymret for hende og var taget ud i skoven for at lede efter hende.

Og så fik trolden alle sine børn og sit palads.

Den gamle mand fik et stort hus at bo i med sin kone, og endnu bedre senge.

Og smeden fik det halve kongerige og prinsessen og en skæppe penge over sig.

Nu kom lægen som havde fundet det sidste nye fordi trolden havde sådan noget medicin som kunne få alt væk.

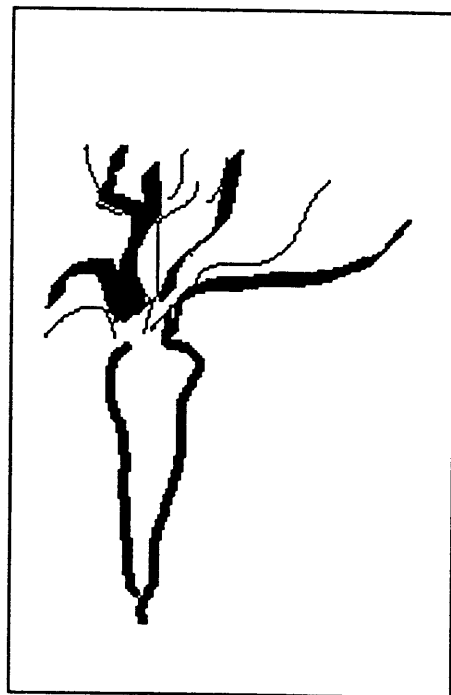
Derefter kaldte prinsessen på tjeneren og han gav hende medicinen ned i vandet. Så drak hun det.

Der stod på flasken: Alt hvad man havde kommet til at gøre kunne man spise lige så meget af man havde lyst til igen.

Og så var dusken væk! Og hun spiste så mange gulerødder som hun havde lyst til. Og moderen sagde aldrig noget om at hun ikke måtte spise gulerødder mere.

Så levede de godt til deres dages ende, alle dem der havde været med i historien der var en rigtig løgnehistorie.

△

DET FANTASTISKE BINOMIUM: en hare en bold

Haren sparker til bolden
Haren ruller bolden
Haren smadrer bolden
Haren står på mål med bolden
Haren slår en prut med bolden og prutten
lugter over det hele

HAREBOLD

AF MINNA OG AMDI, SKIFTEVIS.

Haren skal spille kamp med bolden og han skyder til bolden og den rammer i mål og de spiller videre, og så var han ved at slå en prut og så sagde det bang, og alle spillerne løb bare væk fordi det lugtede over det hele

Haren og hesten spillede fodbold med bolden. Bolden kom til at slå en prut. Den lugtede over det hele og alle menneskene flygtede helt over til Afrika. Og så kom hesten og slog en prut til, og så drak den sig den Jolly Cola og den spiste spegepølse-madder og leverposteg-madder og skinke-madder. Da den var færdig med at drikke sin Jolly Cola og spise sine madder, gik den sig en lille tur. Og så gik den over at handle ind. Og så gik den hjem med maden i køleskabet sammen med sin ven haren. Da de kom hjem ryddede de op. Bagefter at de havde ryddet op tog de sig et lille hvil. Og så vågnede de. - Så røg de sig en smøg hver. Og i mellemtiden de sad og røg, tegnede de en tegning. Og så lavede de mad. Så vaskede de op og tørrede af. Nu satte de tingene på plads. Py-ha, siger de begge to. Så sagde haren: Nu går vi ind og ser fjernsyn. - Og så var den dag gået og så gik de i seng. Snip snap snude - nu er historien ude! Tip tap tønne - nu kan du begynde:

Haren skulle spille basket ball med alle slags dyr, og han skulle spille landskampen. Så lavede han en stor

prut som kunne lugtes overalt på jordkloden. Og de spillede basket ball, men han snød de andre dyr ved at hoppe og smide bolden i målet. Giraffen smed den til gorillaen og gorillaen kravlede op og smed bolden i målet. Og så stod der 1-1! Og så begyndte de at få et til mål hvor gorillaen scorede igen, og så kom haren og blev sur, men gorillaen tog bolden og smed den lige i målet.

13.12.88

PSYKOLOGI: Denne historie viste sig at være 'farlig', se også side 10 og 16.

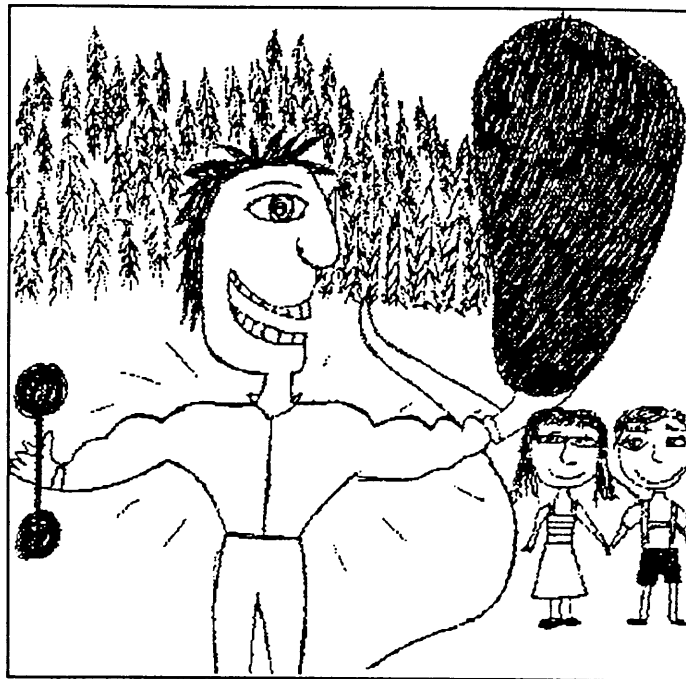
Glasfolket

Glasfolket er lavet af glas. Når de dør går glasset i stykker. Når de går siger det kling klang klong. De kan spise madder med spegepølse, leverposteg, rejeost, og chokolade og figen. Hver gang de ser en mad farer de over den og spiser den. De drikker saftvand og Jolly Time.

De går i den franske skole hver morgen og når de får fri, skal de lave lektier, for det siger glasmor.

Glasmor har glas-puder i ansigtet og glasmasse-øjenskygge. Næsen er flad som en pandekage. Hun har ører som en stor kop. Munden er malet rød med glaskridt. Tænderne er af det fineste krystal. Hendes krop er gul og rød og blå.

Denne historie er digtet af Minna, 3.kl.

BØRNS EGNE HISTORIER:
Videredigtning på kendt eventyr

Hans og Grete.

Nu er børnene kommet hjem fra pandekage-huset. Og faderen kom ud og var glad fordi de kom hjem. De havde lommerne fulde af guld fra heksens hus.

Stedmoderen var død.

Nu solgte de noget af guldet og så havde de penge nok til at købe brød.

De købte også en mark til deres far så han kunne så korn, så de kunne få noget at spise næste år!

Faderen havde huller i tøjet, så de købte noget tøj til ham. Det blev han meget glad for. Han fik en ny bluse, og nye bukser. Han fik også en brun jakke af pels.

Da han tog den på, blev den helt grøn! Og så kaldte han på Hans og Grete. Han var helt stolt af sig selv, for skrædderen solgte den for 50 kr. fordi han ikke vidste at det var en tryllejakke. Nu hvor han kun havde givet ham 50 kr. tænkte han på om han skulle give ham den til-

bage? Nej, det ville han ikke! For nu havde han købt den!

Og nu blev der regnbuefarver på jakken og derefter fik den en mærkelig farve på. En mærkelig farve som han aldrig havde set før. Nu kom der gule og grønne og sorte farver på. Det var en meget mærkelig jakke. Det var nemlig en tryllejakke. Men nu måtte han hellere tage den af. For hvis nu tryllejakken ikke gad mere, hvad så?

Så en dag da faderen havde jakken på, skulle han løfte en kornsæk op på vognen. Og lige da han havde taget fat i sækken, fløj den op i vognen!

Hov, tænkte faderen, den jakke må vist gøre mig stærk som en bjørn!

Han prøvede en hel masse ting, at løfte et træ, det kunne ikke før, men nu kunne han fordi tryllejakken gjorde ham stærk.

Nancy, 3.kl

